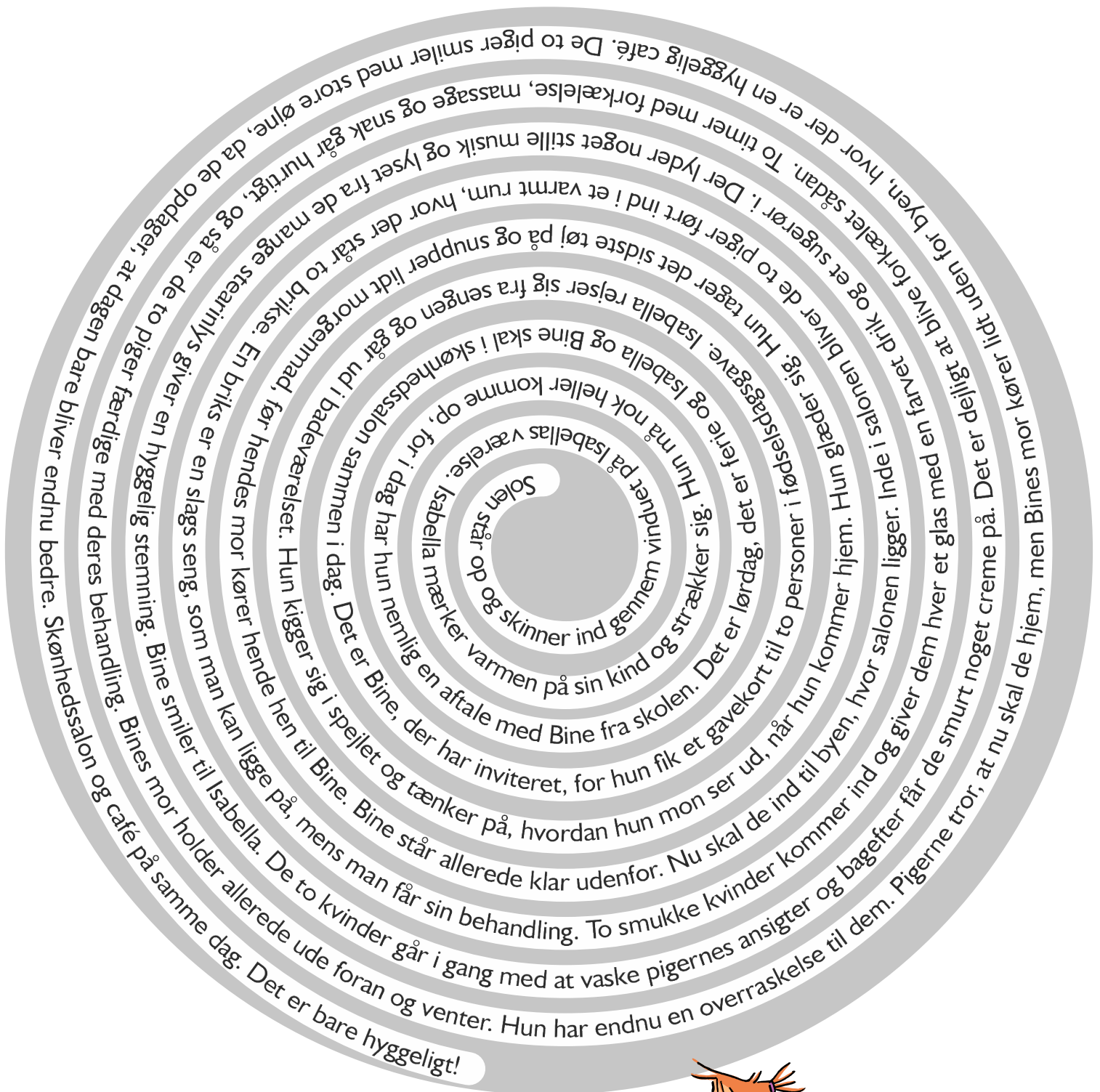

START

Liva var netop flyttet til en hyggelig lille by. Sommerferien var forbi, og hun skulle starte i tredje klasse på en ny skole. Liva var både spændt og lidt nervøs, for hun kendte ikke så mange børn i sin nye klasse. Faktisk kendte hun slet ikke nogen.

Pigen smilede og sagde ja. Hun hed Sara. Hun elskede at læse eventyr. Det gjorde Liva også. Liva og Sara begyndte at snakke om deres yndlingsbøger, og pludselig føltes det som om, at de havde kendt hinanden i

En dag under pausen så Liva en pige, der sad alene på en bænk og læste en bog. Liva tænkte: "Måske vil hun være min ven?" Hun gik forsigtigt hen til pigen og spurgte: "Må jeg sidde ved siden af dig?"

Det blev morgen og Liva gik ind i klasselokalet og fandt en plads. De andre børn legede og snakkede allerede sammen, men Liva følte sig lidt alene. Hun forsøgte at smile og sige hej, men det var svært at blive en del af samtalen.

"Det var godt, at jeg spurgte Sara, om jeg måtte sidde ved siden af hende," tænkte Liva og prøvede at forestille sig, hvordan det mon var gået, hvis ikke hun havde spurgt. Om hun måske stadig ville være ensom og trist i skolen.

Dagene gik, og Liva prøvede virkelig at være åben og venlig. Men det virkede som om, at de andre børn allerede havde deres egne grupper, og at der ikke var plads til Liva. Liva følte sig udenfor.

Heldigvis spurgte hun. Og heldigvis havde Liva fået en ny ven. Og heldigvis var de andre børn i klassen også blevet gode venner med hende. "Det skal nok blive en god skoletid", tænkte Liva og smilede.

De to piger blev bedste venner og legede hver dag i skolen. De delte deres madpakker og fandt på sjove lege. De havde det så sjovt, at de andre børn i klassen begyndte at spørge, om de måtte være med.

En lille, hyggelig landsby omgivet af grønne bakker og høje træer levede der en masse glade mennesker. Børnene legede på markerne, og alle var glade og tilfredse. Men en dag kom der en stor, skræmmende drage flyvende over landsbyen. Den havde flammende øjne, og dens skæl glitrede i solen. Det gjorde alle landsbyens indbyggere bange.

Børnene begyndte at græde, og de voksne var bekymrede. De samlede alle sammen i rådhuset for at finde ud af, hvad de skulle gøre. En modig lille pige ved navn Esther rejste sig op og sagde, "måske er dragen ikke ond. Måske er den bare ensom og bange." De andre så på hende med store øjne. Ingen havde en bedre ide, da Esther foreslog at finde og snakke med dragen.

Esther og en lille gruppe landsbyboere gik mod dragenes hule. Da de nærmede sig, steg røg op fra hulen, og dragen trådte frem. Alle var bange, men Esther gik modigt frem og begyndte at tale med dragen. Hun spurgte, hvorfor den var kommet, og om den virkelig gerne ville gøre landsbyens folk bange.

Til alles overraskelse begyndte dragen at græde. Den forklarede, at den følte sig ensom og misforstået. Esther og de andre fandt ud af, at dragen ikke havde lyst til at være ond. De besluttede at tage dragen med tilbage til landsbyen og give den en chance.

Folkene i landsbyen var bange i starten, men Esther fortalte dem, at dragen var ked af det og bare ønskede at være venner. Langsomt begyndte landsbyens indbyggere at lære dragen at kende. De gav den gaver og delte deres historier med den.

Snart blev dragen en vigtig del af landsbyens fællesskab. Den hjalp med at beskytte landsbyen og delte sine skatte med alle. Børnene elskede at lege med dragen, og alle i landsbyen lærte, at selvom noget ser skræmmende ud, kan det gemme på en venlig sjæl.

Historien om landsbyen og dragen blev en fortælling i hele verden, og børnene i landsbyen voksede op med at vide, at man aldrig skal dømme nogen efter deres udseende. De lærte, at selv en skræmmende drage kunne blive en god ven, hvis man blot gav den en chance.

er var to store mærker på
ndt.

kender," sagde Iben lettere
at hunden havde nappet hans
n.

sent fri fra skole. På vej hjem
d løb rundt i haven. Kalle har
sig for at kæle med den.
på hunden.

Kalle nussede den bag øret.
og gav et ordentligt bjæf.

OK. Kalle nikkede og
de tandpine. Den skulle til
kke på hundens ømme tand.

et var en sød hun.

esøg og snakke med hunden i m
den hedder i øvrigt Vita," tilføjede

ede på Iben og spurgte, om hun
det måtte hun gerne.

kole gik Iben og Kalle igen forbi
kom ud til dem.

ar det godt," fortalte han. "Kom

unne allerede se hunden ligge i s
ørn. Så rejste den sig og logrede
r, men Vita gik langsomt hen til
e ham på hånden. Kalle smilede.

"Av min hånd!" Kalle trak hånd
oversiden. Heldigvis blødte de

"Det er da også dumt at stikke
chokeret. Kalle nikkede. Smer
hånd. Men han skulle i hvert fald

Det var torsdag, og det var de
plejede de at gå forbi et hus, h
altid syntes, at hunden så sød
Derfor havde han stukket hån

Først skete der ikke noget. Hu
Men da Kalle prøvede at nusse

Inde fra huset kom en mand u
manden fortalte, at hunden fal
dyrlægen lidt senere på dagen

orgen? Så har den nok ikke
e han.

ville med. Hvis hun altså

huset. Hunden var ikke ude,

pare med ind, så vågner hun

in kurv indenfor døren. Den
med halen. Kalle var stadig
Kalle. Kalle stak hånden

en til sig. Den gjorde ondt. Og d
t ikke. Men det gjorde virkelig o

hånden ind til en hund, du ikke
ten var ikke så slem mere, efter
ld ikke stikke hånden derind ige

n dag, hvor Kalle og Iben havde
vor der boede en hund, som alt
ud, og i dag havde han besluttet
den ind gennem hegnet og kaldt

unden så ud til at kunne lide, at k
e den på kinden, bed den fra sig

d. Han spurgte Kalle, om han va
ktisk var ret sød, men at den hav
Kalle var nok kommet til at try

Kalle smilede. Han vidste, at d

"Har du lyst til at komme på b
ondt mere," sagde manden. "D

Det ville Kalle gerne. Han kigg
måtte. Det ville hun gerne, og

Om fredagen på vej hjem fra s
men manden så de to børn og

"Vita sover lige nu, men hun h
nok."

Kalle og Iben gik med ind og k
vågnede, da den hørte de to b
lidt bange efter oplevelsen i gå
forsigtigt frem, og Vita slikkede

Her er en tekst, men bogstaverne står i kode. Du får nogle af bogstaverne "oversat", så du ved, hvad de betyder. Men kan du regne ud, hvad resten af teksten handler om?

Læs for sjov 5

Xauhe xgteehk. Neen xhk

he qauw. Qauwhe hk rlu.

Neen kaster Den
gnxchk qauwhe. Whe

knjjhk hc ckd. He flru

fuzyhk ydg. Neen rktehk.

Ple cnrhk qauwhe trhe. El

rmk ple pæhj. Whc hk he

raw wnr!